

Világosság és Élet

a hatvani Belvárosi Egyházközség lapja

2015.

HÚSVÉT

Az asszonyok, és a tanítványok hite.

Emlékszünk rá, hogy miután Jézust nagycsütörtök éjjelén letartóztatták a templomőrök katonái, a tanítványok elmenekültek, szétszéledtek. Mindössze két tanítvány volt, akik az őrizetbe vétel és a feltámadás napjának estéje között Jézus közelébe kerültek. Jézus elhurcolását követően egyedül az egyik tanítvány, Péter merészkedett közel, de amikor gyanúba fogták, hogy ő is a názareti tanítványai közül való, félelembe esett és háromszor tagadta meg Jézust. A Golgotán pedig, nagypénteken lezajlott keresztre feszítésen kizárólag a szeretett tanítvány, János volt jelen a tanítványok közül. A feltámadás hajnalára azonban ők ketten is már a többi tanítvánnyal zárt ajtók mögött ültek, és féltek a megtorlástól. Úgy gondolkodtak, hogy ha a vezetőjüket, Jézust ilyen gyorsan kivégezték, akkor őket is fenyegeti a kereszthalál. Arimateai József volt az, aki vette a bátorságot arra, hogy elkérje az Úr testét annak halála után. Ő a Nagytanács tagja volt, tehát viszonylag nyugodtabban tehette meg, hogy elkérje Jézus testét. Ő a szíven viselte, hogy Jézus, a Mester testének megadja a végtiszteességet.

A tanítványok félnek, bezárkóznak. Elfeledték már, amit Jézustól hallottak: „ hogy Jeruzsálemben kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, megölik, de harmadnapon föltámad. (Mt 16, 21 - 23) A félelem bezárta a szívüket, értelmüket., ezért nincsenek ott Jézus mellett.

Az asszonyok viszont nem félnek. Ők vették a bátorságot, és kimentek a sírhoz. Egy biztos, csak asszonyok voltak, még Arimateai József sem tartott velük ezen a reggelen. Miért mehettek szabadon? Mert az asszonyokat nem tekintették teljes értékű embernek akkoriban, tehát ezért mozoghattak szabadabban, még a katonák, és az örök sem is figyeltek rájuk. Sajnos az asszonyok sem a feltámadott Jézushoz mentek, nem az élő Urat keresték ott a sírkertben. Ők, csak el akarták végezni azokat a teendőket, amelyeket nagypénteken a szombat beköszönte miatt már nem tudtak megtenni, és amelyeket a vallás előírásai szerint meg kellett tenni. Mégis ők lettek az Úr Jézus feltámadásának első tanúi, ott azon a különös reggelen. Ez a reggel, választ adott az örök élet bizonyosságáról. E nélkül a reggel nélkül nem lenne értelme az emberi életnek.

Az első húsvét reggel, amikor virradt, Júdea hegycsúcsai fölött kezdett felragyogni a fény. Krisztus fénye. Eddig a halál, Pilátus és a főpapok ülték a tort. Az éjszakai szívekben, a gond, a fájdalom, a halál uralja a szívet. Vannak Krisztus nélküli életek, ahol a reménytelenség, a bánat, a gyűlölet, és a bűn uralkodik. Már húsvét volt, és az asszonyok magukkal vitték a nagypénteket, úgy mint azok, akiknek nincs hitük a feltámadásban. Szegények vagyunk mi is, amikor Jézus nélkül járunk. Mérheteretlenül szegények vagyunk, amikor az örök élet hite nélkül megyünk ki a temetőbe, ahol annak a teste nyugszik akit szerettünk. Mindnyájunknak van lehetősége arra, hogy az éjszakai szívünk hajnali szívvé változzon. Hála Istennek sokan vannak hajnali szívű emberek, Krisztus feltámadását átélők is, akik tudják, hogy Jézus Krisztus azért jött a földre, azért halt meg és támadt fel, hogy örök életünk legyen. Az asszonyok is, az apostolok is, Jézusnak egy lényeges mondatát felejtették el: „**Harmadnapra Feltámadok!**” Sokszor elég egy mondatot elfelejteni, és elveszhet minden örömünk, boldogságunk. Mikor túlságosan elkeseredtünk, aggódtunk, vétkeztünk, kétségbeestünk valamiért, akkor mindig Jézus egy mondata hullt ki a szívünkből. Jézus, a feltámadásával újra a szívünkbe helyezi, az Ő tanításának igazságait. Jézus első szava a feltámadásakor, bizony ugyanaz, amit már többször is mondott az apostoloknak, amikor azok féltek: “Én vagyok, ne féljete!” (Jn. 6,20).

Bízzatok Bennem, én legyőztem a világot!” (Jn 16, 33)

Kívánjuk, hogy a föltámadt és élő JÉZUS KRISZTUS adjon Mindenkinek áldott és boldog HÚSVÉTI ünnepeket, és erőt az élethez!

Húsvét, a mi számunkra, a félelmet elűző ünnep ...

Ti ne féljete! Gyűlölet, betegség, gonoszság és halál midig lesznek, de Krisztust megölni nem lehet, és akik Benne hisznek, és tanítása szerint élnek, azok a földről való elmenetelük után is, Vele lesznek. Ezt az örömhírt, elmondtad - e már férjednek, feleségednek, gyermekeidnek, a beteg édesanyádnak, barátodnak akkor, amikor fájdalmakkal volt tele a lelke. Elmondtad - e már nekik, hogy van egy Jézus, aki segíteni tud, aki legyőzte a halált, aki itt van velünk, aki velünk jár az úton most is, és mindenhol a világon. Elmondtad - e már nekik, hogy Jézus ott lesz a kórteremben is, a halálos ágyon is vele, és majd az örök életben is. Aki hallja ezt az örömhírt, az nem fél, sőt, megváltozik, mint az asszonyok. Ők a feltámadt Krisztus hirdetőivé lettek. Nagy örömmel futottak, hogy elmondják a jó hírt.

Igen, lehet változni ebben a sokszor sötét világban is, ha Krisztus feltámadásában hiszünk. Lehet változni, ha megérezzük Jézus Krisztus közeleségét. Az asszonyok a temetőn át ugyanazon az úton mentek vissza, amelyiken jöttek, de mégis más volt már ez az út. A lelkük örömről énekelt. Az asszonyok életéből azt látjuk, más megjárni az utat a feltámadás hite nélkül, amikor csak kesergünk egy – egy szerettünk elvesztése miatt, és mennyivel másabb élni az életet, a feltámadt Jézussal, és az örök életbe vetett hittel. Jézus találkozni akart az asszonyokkal, és ezért szembe jött velük az úton. Ez volt az asszonyok csodálatos, mással nem pótolható jutalma. Jézus találkozni akar velünk is. Más lesz megjárni a mi utunkat is, ha hiszünk. Akkor még a temetői út is a feltámadás útjává változik. Nagyon jó ha tudjuk, mi vár ránk a jövőben. Jézus ismeri a betegségtől, gondtól, haláltól féltő emberi szívet. Ezért, jó tudni azt, hogy Jézus mindig szembejön velünk, azért, hogy itt maradjon, és mi pedig Vele. Örülünk, mert van isteni szeretet és van élet a halál után! Ezért, a Húsvét, a mi számunkra, a félelmet elűző ünnep. Ezért üzeni nekünk is újra és újra, és üzeni az egész világnak: Atyám szeret benneteket, ne féljete! E vigasztaló szavak ellenére, mégis vannak hit, remény, szeretet nélkül élő keresztények, akiknek a lelkéből nem sugárzik ki semmi sem. Hála Istennek vannak, hívő, örömhírt hordozó, jövő építő keresztények, akik továbbadják Jézus tanítását, egyik nemzedékről a másiknak. Édesanyák hajoljatok a gyermekágy fölé, és tanítsátok meg az Úr imáját, és amikor majd az ő gyermekeik nőnek fel, ők is lehajolhatnak a gyermekágy fölé, és menjen ez így a világ végéig. Biztos vagyok abban, hogy ha elmondjuk mindenkinek, hogy van egy élő Isten, aki szeret minket, van egy legyőzhetetlen Krisztus, aki feltámadt és velünk maradt mindörökké, és van egy Szentlélek, aki vezet bennünket, ez erőssé tehet bennünket az életben. Az Úr Jézus nem azt akarja, hogy csak valami maradék jusson nekünk az életben, Ő ennél sokkal de sokkal jobbat, többet akar adni nekünk. Azért élünk, hogy nyerjünk valamit. Engedjük, hogy Jézus megajándékozzon magával, és mi tegyük Őt az életünk részévé. Isten fia nem csak testet öltött, hanem szenvedett és meghalt értünk és helyettünk, bár Ő büntelen volt. Nekünk kellett volna ott függenünk a kereszten a bűneink miatt. Jézus kereszthalálával így legyőzte a halál uralmát a mi életünkben. A harmadik nap hajnalára feltámadt, kijött a sírból, találkozott az asszonyokkal, találkozott a tanítványokkal, először a tizenkettővel, aztán többekkel, majd mennybemenetele után a damaszkuszi úton Pállal, aki a találkozás nyomán megtért. Mindez azonban nem történt volna meg, ha Jézus nem élőként van jelen. Mi emberek, amikor szembesülünk a saját elmúlásunkkal, a saját halálunkkal, akkor legyen bennünk ott, az Isten iránti bizalom, szeretet. Tudnunk kell, az Isten, Jézus irántunk való hűsége és szeretete nem változott meg. Aki így köszönt minket, és azt mondja: Ne féljete! az, szeret. Jézus visszajött értünk. Amikor azt mondta: "Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok!", akkor nem csapott be, megígérte és itt van. Az embernek nem csak kenyérre, hanem bocsánatra és kegyelemre, Jézusra is szüksége van. Kezdjük el hát másképp látni az életünket, a körülöttünk élőket, a világot. A hétköznapiak ne legyenek, az értelmetlen hajsza, a törtetés, a szeretetlenség napjai többé, hanem valami egészen más, jobb, szeretetteljesebb élet kezdődjön el bennünk. A mi számunkra akkor fog elkezdődni az új élet, amikor már nem a félelem, nem a bizalmatlanság, nem az egymás eltiprása lesz alapja az életünknek, hanem Jézus, aki feltámadt. Egész életünk során nekünk sem kell másban reménykednünk és másban bízunk, csak Isten kegyelmében, szeretetében, amely megjelent Jézus Krisztusban. Isten szeretete űzze el félelmünket! Jézus megmutatta, hogy nem kell félnünk, Ő erősebb minden emberi hatalomnál, és erősebb a halálnál is.

Isten szeret bennünket, nem haragszik ránk...

Az emberek, soha nem beszéltek örömmel a halálról. Am azt mindig tudták, hogy a halál csak azért léphetett be ebbe a világba, mert az ember vétkezett. A bűnből, az Istentől való elszakadásból semmi jó sem származhatott. A bűn elválaszt Istentől, és ezt a tényt Jézus egy számunkra érthetetlen halál által érezte meg, amikor a mi bűneinkért el kellett szenvednie a kereszthalált.

Jézus kimondhatatlanul szenvedett a bűneink miatt. Isten mégsem haragszik ránk. Ő irgalmas Isten.

Irgalmas az, aki szeret, és érdek nélkül segít a másikon. Irgalmas az, aki nem úgy bánik a másikkal, ahogy az megérdemelné, hanem annak ellenére, hogy érdemtelen, mégis szereti. Amikor Isten irgalmáról van szó, azt olvassuk a 103. zsoltárban, hogy "nem bűneink szerint cselekszik velünk, és nem fizet nekünk a mi álnokságaink szerint." Isten nem úgy viszonyul hozzánk, ahogyan mi viszonyulunk Hozzá. Jót ad annak is, akitől rosszat kapott. Bűneinket, a tenger mélyére veti. Jónás felismerte az Isten jóságát, és ezt mondta: Tudtam én azt, hogy te irgalmas és kegyelmes vagy, és még a gonosz miatt is bánkódsz, ezért nem akartam elmenni Ninivébe. A mi életünkben is látjuk, hogy Isten mindenkihez irgalmas, és ezt személyválogatás nélkül teszi. Jézusról is többször olvassuk: elnézve a sokaságot, szemlélve az embereket megszánta őket, könyörületességre indult. Ezzel szemben egyre inkább azt kell látnunk, hogy nagyon sok ember irgalmatlan. Amióta, Káin agyonütötte az édes testvérét Ábelt, azóta ez az irgalmatlanság csak növekszik, fokozódik. Ma már nemcsak szerzésvágyból, uralomvágyból vagy bosszúból irgalmatlan valaki, hanem kezd elterjedni a teljesen öncélú, haszon nélküli kegyetlenkedés és irgalmatlanság is. Emberek egyszerűen csak úgy megszegyenítenek, megaláznak másokat, és ami különösen szomorú, hogy a hozzánk legközelebb állókhöz is olyan irgalmatlanok tudunk lenni. A család tagjaihoz, a gyerekekhez, az öregeinkhez, a munkatársakhoz, mindenkihez. Ott van a lelkünk mélyén a kegyetlenség, az irgalmatlanság. Nagyon sok ember ma agresszív, és aki agresszív, az nincs tekintettel másokra, irgalmatlanul cselekszik.

Jézus azért volt annyira más, mert nagyon szeretett. Ő mindegyikünket bátorít, hogy merjünk irgalmasak lenni mindenkivel. Az irgalmas ember valami módon az életet gazdagítja, sőt sokszor az irgalmasság cselekedeteivel, életet is menthet. Az irgalmasság cselekedetei gyakorlásával lehetünk, az Isten - i természet részeseivé. Ne latolgassunk, ha segítséget kérnek tőlünk! Ne azt nézzük: Kiről is van szó? Ha így teszünk, ezzel eláruljuk azt, hogy az egyiknek segítünk, a másikkal nem. Vagyis egy esetben kész vagyok irgalmas lenni, a másik esetben nem. Ha nekem megéri, ha rokonszenves, ha várhatom a viszonzást, akkor segítünk, más esetben pedig irgalmatlan vagyok.

Jézus azt tanítja: ne azt nézzük, hogy kinek kell segíteni, hanem mivel lehet segíteni. Még akkor is, ha ellenségemről van szó? Igen, akkor is! Jézus, még az ellenségeihez is irgalmas, mert Ő azt nézi, ki szorul segítségre. Az a fontos neki, hogy mire van szüksége a másik embernek, és Ő akkor segít rajta. Mindenképpen meg kell szabadulnunk mindenféle személyválogatástól. Azt olvassuk a Római levél 5. fejezetében, a 8. versben, hogy "Isten azzal tesz tanúságot irántunk való szeretetéről, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk." Ezt előzően fejtegeti a levél, hogy a jóért még csak - csak hoz valaki áldozatot, de aki gonosz, sőt vele szemben gonoszodik, azért nem tud áldozatot hozni az ember. Isten azzal mutatta meg szeretetét, hogy tudott a bajainkról, bűneinkről, tudta, hogy segíteni kell. Jézusnak is összeszorult a szíve, mikor látta a mi nyomorúságunkat. Valami belül megmozdul benne, ez nem marad abba, irgalmassága nem akad el, hanem mozdul a keze, a lába és ide jött, ahol baj van, és megteszi, megtette, amit megtehetett értünk. Ha neki nem esett volna meg a szíve rajtunk, ha nem szabadított volna meg bűneinkből, akkor mondhatnánk: irgalmatlan az Isten. A mi életünkben is legyen meg mindig az irgalmas szív. Amelyben megvan az őszinte együttérzés, és a szeretet. Legyen bennünk mindig érzékeny, együtt érző készséges szív, amely mindig a szeretet által, mozgásba hozza a kezeinket, lábainkat, és szánkat is. Legyünk irgalmasok mindenkihez, mert Isten is irgalmas hozzánk. Nem úgy bánik velünk, ahogy megérdemelnénk, hanem bűneink ellenére is szeret, pedig nem érdemljük meg. Bűneink ellenére is sok minden jót megad.

Mindannyian abból, és azért élünk, mert az Isten irgalmas hozzánk, annak ellenére, hogy mi ilyen bűnösök vagyunk. Bizony ez így van, és akkor hogyan tennénk meg mi is mindent másokért. Ha azt akarjuk, hogy Isten nekünk is irgalmazzon, akkor, nekünk is irgalmasnak kell lenni másokhoz!

Bizony, mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban." (Lukács 23, 35)
Amikor Isten megteremtette a világot, már tudta, hogy az embernek az édenkerti tartózkodása nem fog nagyon hosszúra nyúlni, hogy a neki adott szabadsággal rosszul fog élni. Ezért, az irgalmas Isten már akkor előkészítette, hogy a megfelelő időben a földre jöjjön Fia, Jézus Krisztus, hogy áldozatával megmentse a bűnben élő emberiséget. Ez a mi szerencsénk. Jézus kereszthalála tehát tervszerű volt, szükségszerűen következett be, mégpedig azért, hogy megtörténjen a tökéletes, Istent kiengesztelő áldozat. Jézus, nagypénteken a kereszthalálával eltörölte az emberiség bűneit. Akik nem hisznek Jézusban, akik nem hiszik el, hogy Jézus meghalt a bűneikért, azok nem érthetik Isten szeretetét. Jézus önmagát azért nem mentette meg, mert a küldetése, a mi megmentésünk volt. Sok ember tragédiája az, hogy nem veszi észre, erre a megmentésre ők is rászorulnak. Azzal, hogy Jézus önmagát nem menti meg, minket ment meg. A bűnt elkövetőknek, a (latroknak), és nekünk is, szükség van Jézusra! Mindenki követ el valami olyan bűnt, amiért büntetés járna. Mi is, mint bűnösök, vagyunk ott Jézus mellett, vagy a bal, vagy a jobb oldalán, ahogyan a latrok. Talán úgy vagyunk ott Jézus bal keze felől, mint akinek még nem változott meg az élete, mint, aki még nem hiszi, hogy Jézus kereszthalála reá is érvényes. Talán úgy, mint aki még kételkedik Jézusban, csodát, bizonyosságot vár: „Ha Isten Fia vagy, szabadítsd meg magadat és minket is!” A Jézus jobb keze felől lévő latornak viszont, megváltozott az élete azáltal, hogy hitte, Jézus az Isten Fia. A jobb lator ezért mondta a bal latornak, „Hallgass, mi méltán szenvedünk, és cselekedetünknek méltó büntetését kapjuk: de ez semmi rosszat nem tett!” (Lk 23, 40) Minden ember életében a legnehezebb dolog, ha őszintén azt tudja mondani: Bűnös vagyok, méltó lennék Isten büntetésére! Nem szabad szépíteni a bűnt, hanem mentegetőzés nélkül vállalunk kell. Ha mentegetjük magunkat, az csak felületes megbánás lenne. Ismerjük el, a bűneink szörnyűségét, ahogyan a jobb lator tette! A hite miatt Jézus megbocsátott a jobb latornak, és azt mondta: „ Te, még ma velem leszel a paradicsomban!” (Lk 23, 35) Mindkét gonosztevő, bűnös ember, az élete végén, ott a Golgotán találkozott a Messiással, Jézussal. A bal lator elszalasztotta az örök életbe való bekerülést, pedig a lehetőség meg volt számára is. Ott volt a lehetőség számára is, hogy még épp idejében bocsánatot kérjen Jézustól, és elnyerje az örökéletet. De mivel nem kért bocsánatot, a kárhozatban töltheti, élheti le az életét. Elkerülhetem a kárhozatot, ha időben belátom bűneimet. Időben kimondom: jogosan, igazságosan érdemelném meg a büntetést, de légy hozzám irgalmas Istenem. Amikor őszintén bocsánatot kérünk bűneinkre, azután már Isten nem fog tenni semmi szemrehányást. Isten, látva őszinte bűnbevallásunkat, megbocsát Fia, Jézus kereszthalála és feltámadása által, és ilyenkor mindig az örökkévalóság levegője árad be lelkünkbe, melytől új életre támadunk. Jézus azt mondta a jobb latornak a bűnbevallása után: “Velem leszel a paradicsomban!” Jézus előtt az a győztes, aki meglágyul, aki enged, aki hisz, aki szeret, és bánkódik bűnein. Aki tudja, hogy a bűnbánat nem a gyengeség jele, hanem az erő jele, az mer bocsánatot kérni. Rettenő örült hiba lenne azt gondolni, hogy saját magát meg tudja váltani az ember. A győzelem mindig azé, azoké, akik szeretik Istent és egymást, és akik mernek bocsánatot kérni Istentől, emberektől. Csak Jézus tudta az emberiséget megváltani, az ellenséget legyőzni, a halál fullánkját kiszakítani, mert az Ő lelkében nem volt bűn. A halálnak, ezért nem volt hatalma az élete felett. Jézus kereszthalála nem az Atya kegyetlenségét, hanem szeretetét bizonyítja. Ezért lett Jézus Krisztus keresztese, a győzelem jele, a sötétség, a Sátán, és a halál ereje felett. Aki elfogadja, Jézus, Atyját engesztelő szenvedéseit, kereszthalálát, aki megbánja bűneit, és teljes szívből bocsánatot kér Istentől, az megszabadul a haláltól, és megkapja az örök életet. Jézus, azt mondta a jobb latornak: “Velem leszel!” Jézusunk! Mondd nekünk is ezt, akik bűnbánóan, és bocsánatot kérve állunk itt szent kereszted alatt. Hála van szívünkben, az értünk elvégzett megváltásunk miatt! Köszönjük, mennyei Atyánknak is ezt az áldozatot!

Az egyházi hozzájárulás lelkiismereti ügy. A jó keresztény szívesen adakozik az egyházközség fenntartására pénzéből! **KÖSZÖNJÜK!** **Szentmisék:** Hétfő, Kedd, Szerda, Péntek reggel 7 óra Csütörtök, és szombaton este 18 : 00 óra
Vasárnap, és ünnepeken: reggel 7 ó, 9 ó, 11 óra, este 18 : 00 ó

Lelki nap: Bűneink megbánása, feloldozása: márc. 31 – én kedd este 18:00 ó

Szertartások: Nagycsütörtökön, Nagypénteken és Nagyszombaton: este: 19 : 00 órakor kezdődnek. Irodai szolgálat: Hétfőn, kedden, szerdán, pénteken: reggel 9 ó - fél 12 óráig. délután: 15 : 00 ó – 16 : 30 ó-ig. Csütörtökön és ünnepeken nincs napi szolgálat!

Honlapunk: <http://hatvan-belvaros.hu>

